

תת"ע 2674/08/13 - מדינת ישראל נגד אלירן יאמין

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

07 אפריל 2014

תת"ע 2674-08-13 מדינת ישראל נ' אלירן יאמין
בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם אלירן יאמין

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו יוחס לו כי עת נהג הוא ברכב סטה הוא מנתיב הנסיעה אגב כך שגרם עפ"י הטענה להפרעה לתנועה, וזאת בניגוד לתקנה 40(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך התקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר אליהו סאייג (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1).

לאחר שנתתי דעתי לעדויות, לראיה, לסיכומי הצדדים, ואף לקחתי בחשבון שעדות יחידה מטעם התביעה מצויה בתיק זה, הגעתי לכלל מסקנה כי עלה בידי המאשימה לעמוד כנדרש בנטל ההוכחה.

להלן נימוקיה של הכרעת הדין:

השוטר ערך דו"ח מפורט אשר מן המצוי בו עולה כי הוא היה בתצפית ראויה, היה מרוכז במתרחש, וגם שמר על קשר עין רצוף. לא מצאתי כי עלה בידי הנאשם לסתור כל זאת.

האירוע התרחש באור יום (בשעה 10:00 בבוקר).

בעדותו של הנאשם עצמו ניתן למצוא חיזוק רב לגירסת השוטר וזאת משהעיד הנאשם הנכבד על עצמו כי בחר מלכתחילה לנוע שלא בנתיב המוביל למחוז חפצו וזאת לדבריו כי בחר הוא לנסוע "בנחת" ו"בכיף" כלשונו. (ראה נא את עדותו של הנאשם בעמ' 5 שורות 1 עד 7 לפרוטוקול).

הנאשם עצמו הכיר בכך שאכן הוא בחר לסטות מהנתיב אשר בו נע מלכתחילה וזאת לנתיב נסיעה אחר אשר כן יועד

עמוד 1

למחוז חפצו.

זאת ועוד: הנאשם עצמו גם העיד כי הוא נאלץ לבקש, לדבריו, מנהג אחר להיכנס לתוך טור מכוניות ממתונות.

אגב, הנאשם טען בבית המשפט כי הדברים שרשם השוטר בדו"ח (ת/1) מפיו (ולפיהם - ציטוט - : "אותתי, ופניתי לפני הקו" (אינם נכונים.

והנה, הנאשם עצמו העיד כי אותת לצרכי הסטייה שביצע מהנתיב.

הנאשם לא סתר בכל דרך (כגון בתצלום ו/או בחקירה הנגדית שניהל מול השוטר בביהמ"ש) כי ממקום עמידתו של השוטר יכול היה השוטר לראות את ההתרחשות ואת התנהלות הנאשם בכביש.

השוטר עשה עלי רושם מהימן בעדותו.

אני נותן אמון בעדות השוטר כי הנאשם גרם לרכב אחר הן לבלום והן להסיט את רכבו.

גירסתו של הנאשם על כי נהג הרכב האחר איפשר לו להיכנס היא בכל הכבוד גירסה שניכר שנכבשה. הנאשם לא טען בעדותו כי אמר דבר שכזה לשוטר על אתר (ומדובר בדבר מהותי), ולמעשה גם אין למצוא אפילו תחילתה של אמירה שכזאת גם בכפירה שבחר הנאשם לפרט בדיון ההקראה שהתקיים בתיק זה בפני כב' השופט צימרמן. הנאשם גם לא חקר את השוטר נגדית בנקודה זו כלל.

כאמור, אני נותן אמון בעדות השוטר על כי נהג הרכב האחר נאלץ לבלום ולהסיט את רכבו.

אף מצאתי כי ניכר שהשוטר רשם באופן אובייקטיבי את דברי הנאשם על אתר, שהרי ראשית תוכן הדברים "אותתי, ופניתי לפני הקו" הוא תוכן אשר לכאורה מהווה אמירה לטובת הנאשם, ושנית, אינני סבור כי היו לשוטר יכולת ו/או ענין להמציא כביכול אמירה שכזו.

לא נסתרה, ואף אומתה ע"י הנאשם, גירסת השוטר על כי היה במקום עומס תנועה. השוטר העיד כי במצב זה יש ונהגים עוקפים את העומס, עוקפים את תור/טור הנהגים האחרים הממתינים, וסוטים לנתיב חפצם אגב הפרעה לתנועה (כפי שמצאתי כי הוכח שעשה, בכל הכבוד, הנאשם באירוע דנן).

השוטר העיד כי הוא רוכב אופנוע וכי במצב שכזה, ובניגוד לגירסת הנאשם, אין הוא עובד באכיפה עם שוטר נוסף.

לא נסתר כי השוטר שמר על קשר עין כל העת.

הנאשם לא סתר את דברי השוטר על כי אורכו של שטח ההפרדה שעליו עמד השוטר לצרכי האכיפה הוא בסך הכל כ - 15 מטר.

הנאשם לא הציג כאמור כל תצלום או תרשים אשר יתמוך בעמדתו כי ממקום עמידת השוטר לא יכול היה השוטר כביכול לראות את שרשם כי ראה.

במידה לא מעטה לפנים משורת הדין - ועל מנת להסיר כל חשש שמא לא ניתנה לנאשם הזדמנות מלאה להתגונן בפני עבירה נוספת - מצאתי לנכון שלא להעתר לבקשת המאשימה כי הנאשם יורשע גם בעבירה של קיפוח זכות בנוסף לעבירה של הפרעה לתנועה.

לאור כל המפורט לעיל מורשע בזאת הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' ניסן תשע"ד , 07 אפריל 2014, במעמד הצדדים